

SÖDERSTADION VÄRRE ÄN SARAJEVO

CUPFINAL 2010 HAMMARBY–HELSINGBORGS IF

2010 HAMMARBY–HELSINGBORGS IF

»Äntligen en riktig Cupfinal!«

TEXT GUSTAF GRANQVIST

★ Året är 2010 och även om det kan kännas om nyss så är det ett helt ljusår sen i form av fotbollsutveckling. Allsvenskan detta år består av 16 lag men är en lokal uppgörelse mellan Helsingborg och MFF där det sistnämnda laget till sist står som vinnare med två poängs marginal. Örebro kommer trea, Djurgården är bästa Stockholmslag på en tionde plats. Djurgården som tränas av Carlos Banda. Jag vet inte vad som är mest uppseendeväckande; Banda i DIF, Helsingborg i toppen eller Örebro som rea. Örebro har alltid slutat illa. Det är sen gammalt.

Hammarby då? Jo, där är allt sig illt. Om man med allt sig likt menar att det var ännu ett omväxlande och svängigt år. Nyss legraderade Hammarby skulle göra sin första sejour i näst i högsta serien på drygt tio år. Inomade Michael Borgqvist och esper Blomqvist kommit som rånarduo, en lika udda som misslyckad rekrytering som det låter. Spelet haltade, resultaten gick inte alls enligt plan och "Borken" fick spara i september. Han ersattes av HTFF:s tränare, Roger Franzén, som fick äran att leda laget till en inte lika ärofull åttondeplats i serien.

Det var inte bara på planen det gick snett. Styrelsen var det rörigt med en avsatt ordförande och en vd, Åsa Sänemyr, som sa upp sig. Det anordnades en gala och insamlingar för att få in pengar och i princip allt som kunde gå fel, gick fel. 2010 är ett mörkt år i Hammarbys fotbollshistoria och knappast något år som supportrar minns tillbaka på med glädje.

Men om man tittar lite närmre så fanns det ändå ljuspunkter. Linus Hallenius slog igenom inför såväl svensk som internationell publik när han gjorde det DÅR målet mot Syrianska som

var ett av världens snyggaste det året. Han gjorde även 17 till på 22 matcher och såldes följaktligen till utlandet (Genoa) under säsong, men med förbehållet att fullfölja spelåret i Hammarby först. Det var även under den här perioden som HTFF (version 1) hade sina största framgångar och producerade såväl egna resultat som spelare till A-truppen.

Men den överlägset största ljuspunkten var ändå Svenska cupen och den Svenska cup som såg ut som den gjorde förr. Gruppspel var ingenting man höll på med utan raka cupmatcher var det som gällde hela vägen. Vinna eller försvinna vid varje speltillfälle alltså. Hela vägen från första omgången i mars till semifinalen som kom att spelas i slutet av oktober. Efter att ha besegrat Akropolis i första rundan, ställdes Bajen mot Värmdö i omgång två. Det krävdes två mål på övertid inför 1 600 åskådare för att lyckas besegra VIF, då tillhörde i division 2. Två divisioner under Bajen.

Därefter var det som att något hände och hela den sommaren var cupmatcherna något som alla såg fram emot under den övriga ökenvandring som var styrelsetjafs och Superettanspel. I tredje omgången städades Trelleborg av enkelt. Elfsborg, som kom att sluta fyra i Allsvenskan, var mer eller mindre utspelade av Hammarby och fick se sig besegrade med 3–1. Kvartsfinalen mot BP fick avgöras på straffar men Bajen ansågs ändå ha stått för den bästa prestationen under de 120 minuter som spelats dessförinnan.

Så kom semifinalen och mardrömsmotstånd i form av Kalmar, då givetvis anförda av Nanne Bergstrand. Efter Bajenledning med 2–0 paus lyckades man släppa in två mål sista kvarten och

Överst: Final och strax avspark på Söderstadion. Foto: Hasse Fridén. Övan till vänster: Helsingborgs trupp 2010. Övan: Hammarbys startelva i finalen. Foto: Hasse Fridén.

efter en mållös förlängning gick även den här matchen till straffar. Även den straffläggningen slutade till Hammarbys fördel och Bajen var i sin första cupfinal sedan 1983. Med tanke på motståndet fanns även chansen till spel i Europa även vid förlust, då Helsingborg vid tillfället ledde Allsvenskan. Ett Hammarby i mer eller mindre ekonomisk och sportslig kris, i den svenska andradivisionen, började prata om att spela i Europa. Bara i Bajen.

Den 13:e november var det så dags. Idag tar vi ut-sålda läktare för givet, pre covid, men på den här tiden hörde inte det till vanligheterna. Semifinalen mot Kalmar hade exempelvis bara knappa 7 000 löst biljett till. Men final är final och biljetterna gick åt på 25 minuter. Dryga 12 000, lapp på luckan på samtliga sektioner förutom den gamla bortahörnan på östra läktaren.

Svenska cupen, Final 13 november 2010 SÖDERSTADION

Hammarby IF–Helsingborgs IF 0–1 (0–0)

Mål 0–1 Rasmus Jönsson (80).

Publik: 12.357

Domare: Daniel Ståhlhammar

Hammarby: Johannes Hopf – David Johansson (numera Lidholm), Fadi Malke, José Monteiro de Macedo, Marcus Törnstrand (Patrik Gerrbrand, 46) – Christian Traoré, Andreas Dahl, Maic Sema, Sebastian Castro-Tello – Max Forsberg (Simon Helg, 81), Petter Furuseth (Christer Gustafsson, 76).

Helsingborgs IF: Pär Hansson – Joel Ekstrand, Marcus Nilsson, Erik Edman, Christoffer Andersson (Erik Wahlstedt, 46) – Marcus Lantz, May Malhango, Rachid Bouaouzan (Ardian Gashi, 46) – Erik Sundin, Alexander Gerndt, Rasmus Jönsson (Hannu Patronen, 90).

För de som saknar egenfostrade spelare i dagens Hammarby så var startelvan i finalen 2010 rent ögongodis. José Monteiro, Fadi Malke och Castro-Tello, för att nämna några, var kanske inte alla födda på Södermalm. Men samtliga hade gått via HTFF och på så sätt spelat till sig ett A-lagskontrakt. Allra läckrast kanske ändå var att Max Forsberg, 21 år vid tillfället, gjorde sin första match från start. I en cupfinal! Överlag ställde Bajen ett ungt lag på planen och medelåldern (25) drogs upp ordentligt av Petter Furuseth-Olsen som var den enda över 30 bast.

På den andra sidan ställde Helsingborg upp med betydligt rutinerat spelarmaterial. Erik Edman hade kommit tillbaka från utlandsspel, Marcus Lantz avrundade karriären som lagkapten. Utöver det hade man den allsvenska skytteligavinnaren i Alexander Gerndt som utgjorde anfallspar med Erik Sundin. Dessutom kryddades det med Christoffer Andersson i sin prime, Joel Ekstrand och Rasmus Jönsson på väg upp. Och i mål stod givetvis Pär Hansson.

Det förväntades att laget från Skåne skulle vara mer eller mindre överlägsna. Någonstans var Hammarbys flyt tvunget att ta slut. Inledningsvis var det väl också precis så det såg ut med ett Helsingborg som tog ett rejält kommando om såväl boll som tempo. Erik Sundin höll på att rinna igenom efter bara ett par minuter. De flesta minnesbilder från här matchen är också att Johannes Hopf, given i mål, var den som höll Hammarby kvar i matchen. Men det dröjde faktiskt ända till minut 40 innan han tvingades till någon mer avancerad räddning.

Istället var det en backlinje med mittbackarna Marcus Törnstrand och Jose Monteiro som lyckades kväva Helsingborg i hela första halvlek. Det mesta som kom in nickades eller sparkades bort och en vän av finlirande Guardiola-försvar hade inte direkt sin mest iögonfallande upplevelse. Det sparkades och tjongades så mycket

det gick och i slutändan var egentligen de tio hörnorna, helt ofarliga, det enda som Helsingborg kunde visa upp som någon form av bevis för sin dominans.

Bajen, anförda av ett gungande Söderstadion där sittplats inte var något som existerade för dagen, hade svårt att skapa någonting. Castro-Tello hade ett vasst väggspele med Maic Sema och den sistnämnde höll även på att rinna igenom till ett friläge. Men mycket mer än så lyckades inte hemmalaget med under de första 45.

I paus gick Törnstrand av med huvudskada, Christoffer Andersson med vadskada och de båda ersattes av Patrik Gerrbrand respektive Erik Wahlstedt. Dessutom kom norrmannen

Ardian Gashi in för bortalaget.

Gerrbrand, tillbaka sedan ett par år, hade svårt att spela den viktiga roll som många hoppats han skulle vid sin återkomst. Hans första upplevelse av att spela cupfinal för Bajen var det smått legendariska tifot "Magic City Södermalm". En banderoll med tillhörande pyro i kombination med en fullständigt galen hemmapublik, satte en ny form av nivå för vad en svensk fotbollsläktare kan bidra med.

Gerrbrand fick även uppleva hur Helsingborg började andra halvlek med att testa Hopf i

mål som fick göra sin första riktigt kvalificerade räddning i den 48:e minuten. Nyss inbytte Gashi fick driva bollen mot Bajens straffområde och dra till från distans, men Hopf klarade alltså.

Nästa läge går dock till Bajen då en bollsläskande Castro-Tello lyckas fippla sig fram till en riktigt vass chans. Tyvärr var avslutet, lite ur vinkel, alldeles för svagt för att få håll på Hansson i målet.

Det är inget snack om att Helsingborg fortsätter att föra spelet i matchen. Men antalet rejäla målchanser är fortsatt lättträknade och Bajens försvar tillsammans med Hopf i målet fortsätter att imponera. Faktum är att perioden mellan minut 65 till 70 så är det istället Hammarby som kopplar ett rejält grepp. Halvchans

Svenska Fotbollförbundets officiella programblad.

Överst: Ultra Boys i sitt vanliga hörn på sektion "H" på Söderstadion.
Under: Johannes Hopf manar på sina lagkamrater, som från vänster är: Andreas Dahl, Max Forsberg, José Monteiro och Christian Traoré.

VERDE! BIANCO! HAMMARBY!

Testa Bajenpizzan och få 4 pizzor och 2 bottnar direkt hem till dörren. Samtidigt som det blir mer deg till klubben. Beställ nu på foodster.se/hammarby

Sebastian Castro-Tello efter slutsignalen.

efter halvchans avlöser varandra och frågan om man med exempelvis Hallenius, skadad, inte hade lyckats kapitalisera på det övertaget.

Bajen tappar dock greppet och börjar se ut som ett lag som helst bara vill kriga sig till ett kryss och straffläggning. Vågat drag med tanke på att man inte ens lyckats nå förlängning än. Ytterligare ett byte genomförs och in kommer Christer Gustafsson istället för Petter Furuseth och det roteras lite positioner bland spelarna i anfall.

Men i den 80:e minuten kommer målet som ska fälla avgörandet och oavsett hur många gånger man ser det blir man lika frustrerad. Ett visserligen tungt avslut täcks av David Johansson precis framför Johannes Hopf. Bollen går mot Fadi Malke som dock inte hinner få ordning på fötterna och touchar den till en perfekt placerad Rasmus Jönsson i Helsingborg. Han gör i sin tur inget misstag och drar dit 1-0 till gästerna.

Franzén på bänken agerar och byter in Simon Helg istället för Max Forsberg. Helg och hans lagkamrater lyckas dock inte skapa varken press

eller lägen framför bortalagets mål. Det närmsta man kommer är en helt misslyckad frispark från Malke när samtliga förutom Hopf befinner sig i straffområdet. Istället är det Helsingborg som lyckas döda tid, kontrollera bollen och tämligen enkelt ta hem titeln som vinnare av Svenska cupen 2010.

Skåningarna tog med sig vinsten i finalen in i nästa säsong då man även lyckades vinna Allsvenskan. Hammarby å sin sida hade ett betydligt tyngre följande år där det klassiska målet från Bojassén borta mot Ängelholm räddade Bajen från kvalspel för att hålla sig kvar i Superettan. En story i sig som man brukar säga.

Trots förlusten är hela cupspelet det året en bit av klassisk Hammarbyhistoria. Hur ett lag, en förening, i fullständigt kaos lyckas samla kraft och prestera under enstaka matcher.

Magic City Södermalm. Paul Myllenberg, Helsingborgs dåvarande klubbdirektör, tyckte det var som att vara i Sarajevo. Vi bajare tyckte givetvis att vi stått upp för vårt lag och visat Sverige hur man skapar cupfinalstämning. ■